

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Cdo/43/2025
Identifikačné číslo spisu:	8122207655
Dátum vydania rozhodnutia:	03.12.2025
Meno a priezvisko:	Mgr. Miroslav Šepták
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:8122207655.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne F. H., narodenej XX. J. XXXX, Š.É. T. XXX, proti žalovanému D.. Š. P.Ň.Á., H., narodenému XX. F. XXXX, P., H. I. X, o obnovu konania, vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 24C/58/2022, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 26. júla 2023 sp. zn. 2Co/38/2023, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanému n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) napadnutým uznesením podľa § 389 ods. 1 písm. c) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) zrušil uznesenie Okresného súdu Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“ resp. „prvoinštančný súd“) zo 16. marca 2023, č. k. 24C/58/2022-37, ktorým prerušil konanie do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 13C/224/2011.

2. Odvolací súd oboznámením sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, zisteným skutkovým stavom, ako aj odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie zistil, že napadnuté uznesenie nespĺňa náležitosti riadneho odôvodnenia rozhodnutia v zmysle § 220 ods. 2 CSP, lebo dôvod prerušenia konania nie je dostatočne konkretizovaný a z rozhodnutia nevyplýva, aká otázka sa rieši v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 13C/224/2011 a aký konkrétny význam bude mať rozhodnutie vo veci pre rozhodnutie vo veci sp. zn. 16C/212/2011. Odvolací súd konštatoval, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné a vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Z týchto dôvodov uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

3. Proti uzneseniu dovolacieho súdu podala žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“), prípustnosť ktorého vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. f) CSP, nakoľko jej súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na

spravodlivý proces. Odvolací súd mal pochybiť, keď o odvolaní žalovaného proti uzneseniu súdu prvej inštancie zo 16. marca 2023 rozhodol bez toho, aby jej predmetné odvolanie doručil. Na základe vyššie uvedených skutočností dovolateľka žiadala, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil v plnom rozsahu.

3.1. Žalovaný v podanom vyjadrení k dovolaniu poukázal na to, že dovolanie žalobkyne nie prípustné a preto navrhol, aby dovolací súd podľa § 447 písm. c) CSP dovolanie odmietol.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť, pretože nie je prípustné. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

5. Najvyšší súd v rozhodnutiach vydaných do 30. júna 2016 viackrát (viď napríklad sp. zn. 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 209/2015, 3 Cdo 308/2016, 5 Cdo 255/2014) uviedol, že právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo domôť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť vo veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011). Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nie je (nesmie byť vnímaný ako) tretia inštancia, v ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu.

6. Tejto mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7. Žalobkyňa vyvodzovala prípustnosť dovolania z § 420 písm. f) CSP. V zmysle § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd zmätočnosti, ktoré sú vymenované v ustanoveniach § 420 písm. a) až f) CSP.

8. Prípustným predmetom dovolania z hľadiska dovolacieho dôvodu podľa § 420 CSP je rozhodnutie vo veci samej alebo rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Pokiaľ je dovolaním napadnuté uznesenie, ktorým odvolací súd zrušil uznesenie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je zjavné, že sa nejedná o rozhodnutie vo veci samej, ani o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. V dôsledku zrušenia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolacím súdom a vrátenia veci na ďalšie konanie nie je vec právoplatne skončená a súd prvej inštancie znovu o nej koná a rozhoduje.

9. V súvislosti s podaným dovolaním žalobkyne smerujúcim proti zrušujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bola vrátená vec na ďalšie konanie, dovolací súd poukazuje taktiež na rozhodnutie č. R 19/2017 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 3/2017, ktorého právna veta znie: „Dovolanie proti uzneseniu, ktorým odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie, nie je rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, proti ktorým je dovolanie prípustné v zmysle ustanovenia § 420 Civilného sporového poriadku.“

10. Vychádzajúc z uvedeného dovolací súd uzatvára, že proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo

zrušené rozhodnutie súdu prvej inštancie, nie je dovolanie podľa § 420 ods. 1 CSP prípustné. Dovolací súd preto procesne neprípustné dovolanie odmietol podľa § 447 písm. c) CSP bez skúmania toho, či v konaní došlo k dovolateľkou namietanej procesnej nesprávnosti.

11. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

12. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.